

24. Declaració relativa a l'article 2 del Protocol sobre les conseqüències financeres de l'expiració del Tractat CECA i el Fons d'Investigació del Carbó i de l'Acer

La Conferència invita el Consell per tal que, en el marc de l'article 2 del Protocol, vetlli pel manteniment del sistema estadístic CECA una vegada hagi expirat el Tractat CECA i fins al 31 de desembre de 2002, i que inviti la Comissió perquè formuli les recomanacions adequades.

DECLARACIONS DE LES QUALS VA PRENDRE NOTA LA CONFERÈNCIA

1. Declaració de Luxemburg

Sens perjudici de la Decisió de 8 d'abril de 1965 i de les disposicions i possibilitats que aquesta conté sobre la seu de les institucions, els organismes i els futurs serveis, el Govern de Luxemburg es compromet a no reivindicar la seu de les sales de recurs de l'Oficina d'Harmonització del Mercat Interior (marques, dibuixos i models), que continuen instal·lades a Alacant, fins i tot en el cas que les sales esmentades es converteixin en sales jurisdiccionals en l'accepció de l'article 220 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea.

2. Declaració de Grècia, Espanya i Portugal relativa a l'article 161 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea

L'acord de Grècia, Espanya i Portugal per al pas a l'adopció de decisions per majoria qualificada en l'article 161 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea va ser donat sobre la base que el terme «plurianuals», en el paràgraf tercer, significa que les perspectives financeres aplicables a partir de l'1 de gener de 2007 i el corresponent acord interinstitucional tenen una durada idèntica a la de les perspectives financeres actuals.

3. Declaració de Dinamarca, Alemanya, els Països Baixos i Àustria relativa a l'article 161 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea

Referent a la Declaració de Grècia, Espanya i Portugal relativa a l'article 161 del Tractat constitutiu de la Comunitat Europea, Dinamarca, Alemanya, els Països Baixos i Àustria declaren que la Declaració esmentada no té per efecte perjudicar l'acció de la Comissió Europea, especialment el seu dret d'iniciativa.

20992 INSTRUMENT de ratificació de l'Acord entre el Govern del Canadà, els governs dels estats membres de l'Agència Espacial Europea, el Govern del Japó, el Govern de la Federació de Rússia i el Govern dels Estats Units d'Amèrica relatiu a la cooperació sobre l'Estació Espacial Civil Internacional, fet a Washington el 29 de gener de 1998 (publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 5, de 6 de gener de 1999). («BOE» 270, de 10-11-2001.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

Atès que el dia 29 de gener de 1998 el plenipotenciari d'Espanya, nomenat degudament a aquest efecte, va signar a Washington l'Acord entre el Govern del Canadà, els governs dels estats membres de l'Agència Espacial Europea, el Govern del Japó, el Govern de la Federació

de Rússia i el Govern dels Estats Units d'Amèrica relatiu a la cooperació sobre l'Estació Espacial Civil Internacional, fet a Washington el 29 de gener de 1998;

Vistos i examinats el preàmbul, els 28 articles i l'annex de l'Acord esmentat;

Concedida per les Corts Generals l'autorització que preveu l'article 94.1 de la Constitució,

Aprovo i ratifico tot el que s'hi disposa, per mitjà d'aquest Instrument, i prometo complir-lo, observar-lo i fer que es compleixi i s'observi puntualment en la seva totalitat, i amb aquesta finalitat, perquè tingui més validesa i fermesa, *mano* expedir aquest Instrument de ratificació que signo i que segella i ratifica degudament el sotasignat ministre d'Afers Exteriors.

Madrid, 15 de setembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El ministre d'Afers Exteriors,
JOSEP PIQUÉ I CAMPS

Aquest Acord, que estava en aplicació provisional des del 29 de gener de 1998, va entrar en vigor de manera general i per a Espanya el 27 de març de 2001, de conformitat amb el que estableix l'article 25.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 25 d'octubre de 2001.—El secretari general tècnic del Ministeri d'Afers Exteriors, Julio Núñez Montesinos.

MINISTERI D'AFERS EXTERIORS

20993 ACORD de coproducció i d'intercanvi cinematogràfic entre el Regne d'Espanya i el Regne del Marroc, fet «ad referendum» a Rabat el 27 d'abril de 1998. («BOE» 270, de 10-11-2001.)

El Regne d'Espanya i el Regne del Marroc,

Conscients de la contribució que les coproduccions poden aportar al desenvolupament de les indústries cinematogràfiques, així com al creixement dels intercanvis econòmics i culturals entre els dos països;

Resolts a estimular el desenvolupament de la cooperació cinematogràfica entre Espanya i el Marroc,

Han convingut:

Article I

A les finalitats d'aquest Acord, el terme pel·lícula comprèn les obres cinematogràfiques de qualsevol durada i sobre qualsevol suport, incloses les de ficció, les d'animació i els documentals, d'acord amb les disposicions relatives a la indústria cinematogràfica existents en cada un dels dos països, la primera projecció de les quals tingui lloc en sales d'exhibició dels dos països.

Article II

Les pel·lícules realitzades en coproducció, a l'empara d'aquest Acord, tenen ple dret als avantatges que resultin de les disposicions relatives a la indústria cinematogràfica que estiguin en vigor o que puguin ser promulgades a cada país.

Això no obstant, les autoritats competents poden limitar els ajuts que estableixen les disposicions vigents o

futures del país que els concedeixi, en el cas de les coproduccions financeres.

Aquesta limitació ha de ser comunicada al coproductor interessat en el moment de ser aprovat el projecte de coproducció.

Aquests avantatges només s'atorguen al productor del país que els concedeixi.

Article III

La realització de pel·lícules en coproducció entre els dos països ha de rebre l'aprovació, després de la consulta recíproca, de les autoritats competents.

Per part del Regne d'Espanya: el director general de l'Institut de la Cinematografia i de les Arts Audiovisuales i les administracions pròpies de les comunitats autònomes respecte als coproductors que hi estan establerts.

Per part del Regne del Marroc: el director general del Centre Cinematogràfic Marroquí.

Article IV

Per gaudir dels beneficis que la coproducció atorgui, les pel·lícules han de ser realitzades per productors que disposin d'una bona organització tant tècnica com financera i una experiència professional reconeguda per les autoritats competents esmentades en l'article 3.

Article V

Les sol·licituds d'admissió als beneficis de la coproducció presentades pels productors de cada un dels dos països s'han de redactar per a la seva aprovació d'acord amb les regles de procediment que preveu l'annex d'aquest Acord, que n'és part integrant.

Aquesta aprovació és irrevocable excepte en el cas que no es respectin els compromisos inicials en matèria artística, econòmica i tècnica.

Article VI

La proporció de les aportacions respectives dels coproductors dels dos països pot variar del deu al noranta per cent per pel·lícula (10 per 100 al 90 per 100).

L'aportació del coproductor minoritari ha d'incloure obligatòriament una participació tècnica i artística efectiva. En principi, l'aportació del coproductor minoritari en personal creador, en tècnics i en actors ha de ser proporcional a la seva inversió. Excepcionalment, es poden admetre derogacions acordades per les autoritats competents dels dos països.

S'entén per personal creatiu les persones que tinguin la qualitat d'autor (autors, guionistes i/o adaptadors, directors, compositors), així com el muntador en cap, el director de fotografia, el director artístic i el cap de so. L'aportació de cada un d'aquests elements creatius es considera individualment.

En principi, l'aportació de cada país ha d'incloure, almenys, un element considerat creatiu, un actor en un paper principal, un actor en un paper secundari i un tècnic qualificat.

Article VII

Les pel·lícules han de ser realitzades per directors espanyols o marroquins, o residents a Espanya o al Marroc, o procedents d'un país de la Unió Europea, amb la participació de tècnics i intèrprets de nacionalitat espanyola o marroquina, o residents a Espanya o al Marroc, o pertanyents a un país de la Unió Europea.

La participació d'intèrprets i de tècnics diferents dels esmentats en el paràgraf precedent es pot admetre, tenint en compte les exigències de la pel·lícula i després de l'acord entre les autoritats competents dels dos països. Aquesta facultat també s'aplica als directors.

En el cas de rodatges efectuats totalment o en part en països tercers, tenen preferència els quadres de producció dels dos països part en aquest Acord.

Article VIII

En el cas de països tercers participants en la coproducció no vinculats per acords de coproducció, la seva participació no pot excedir el trenta per cent (30 per 100) del cost total de la pel·lícula. La participació ha de ser aprovada per les autoritats competents.

Les condicions d'admissió d'aquestes obres cinematogràfiques s'han d'examinar cas per cas.

Article IX

S'ha d'observar un equilibri tant pel que fa a la participació del personal creatiu, de tècnics i d'actors, com respecte als mitjans financers i tècnics dels dos països (estudis i laboratoris).

La Comissió Mixta que preveu l'article 18 d'aquest Acord ha d'examinar si aquest equilibri ha estat respectat i, en cas contrari, ha d'adoptar les mesures que jutgi necessàries per restablir-lo.

Article X

Els treballs de rodatge en estudis, de sonorització i de laboratori han de ser realitzats respectant les disposicions següents:

Els rodatges en estudis han de tenir lloc preferentment al país del coproductor majoritari.

Cada productor és, en qualsevol cas, copropietari del negatiu original (imatge i so), sigui quin sigui el lloc on estigui dipositat.

Cada coproductor té dret, en qualsevol cas, a un internegatiu en la seva pròpia versió. Si un dels coproductors renuncia a aquest dret, el negatiu s'ha de dipositar en un lloc elegit de comú acord pels coproductors.

En principi, el revelatge del negatiu s'efectua a l'estudi i el laboratori del país majoritari, així com la tirada de les còpies destinades a l'exhibició en aquest país; les còpies destinades a l'exhibició al país minoritari s'efectuen en un laboratori d'aquest país.

Article XI

En el marc de la legislació i de la reglamentació vigents, cada una de les dues parts contractants ha de facilitar l'entrada i l'estada al seu territori del personal tècnic i artístic de l'altra part.

Igualment, han de permetre la importació temporal i la reexportació del material necessari per a la producció de les pel·lícules realitzades en el marc d'aquest Acord.

Article XII

Les clàusules contractuals que prevegin el repartiment entre els coproductors dels ingressos o dels mercats s'han de sotmetre a l'aprovació de les autoritats competents dels dos països. Aquest repartiment, en principi, s'ha de fer proporcionalment a les aportacions respectives dels coproductors.

Article XIII

En el cas que una pel·lícula realitzada en coproducció sigui exportada a un país en el qual les importacions d'obres cinematogràfiques estiguin contingentes:

- a) La pel·lícula s'imputa, en principi, al contingent del país la participació del qual sigui majoritària.
- b) En el cas de pel·lícules que comportin una participació igual entre els dos països, l'obra cinematogràfica s'imputa al contingent del país que tingui les millors possibilitats d'exportació.
- c) En cas de dificultats, la pel·lícula s'imputa al contingent del país del qual sigui originari el director.
- d) Si un dels països coproductors disposa de l'entrada lliure de les seves pel·lícules al país importador, les realitzades en coproducció, com les pel·lícules nacionals, es beneficien de ple dret d'aquesta possibilitat.

Article XIV

Les pel·lícules realitzades en coproducció s'han de presentar amb la menció «Coproducció Hispanomarroquina» o «Coproducció Marroquinespanyola».

Aquesta identificació ha d'aparèixer als crèdits, en tota la publicitat i propaganda comercial, al material de promoció i en qualsevol lloc on s'exhibeixi la coproducció.

Article XV

Mentre els coproductors no decideixin una altra cosa, les obres cinematogràfiques realitzades en coproducció les presenta en els festivals internacionals el país la participació del qual sigui majoritària. En el cas de participacions iguals, aquestes pel·lícules les presenta el país del qual sigui originari el realitzador.

Article XVI

Per excepció a les disposicions precedents d'aquest Acord, es poden admetre anualment al benefici de la coproducció bipartida sis pel·lícules realitzades a cada un dels dos països, que compleixin les condicions següents:

1. Tenir una qualitat tècnica i un valor artístic reconeguts. Aquestes característiques han de ser constataes per les autoritats competents.
2. Ser d'un cost igual o superior a 100.000.000 de pessetes, o el seu equivalent en dirhams.
3. Admetre una participació minoritària que pot ser limitada a l'àmbit financer, d'acord amb el contracte de coproducció, sense que sigui inferior al 10 per 100 (deu per cent) ni superior al 25 per 100 (vint-i-cinc per cent). Excepcionalment, les autoritats competents poden aprovar percentatges de participació financera superiors a l'assenyalada.
4. Complir les condicions fixades per a la concessió de nacionalitat per la legislació vigent del país majoritari.
5. Incloure en el contracte de coproducció disposicions relatives al repartiment dels ingressos.

El benefici de la coproducció bipartida només es concedeix a cada una d'aquestes obres després de l'autorització, donada cas per cas, per les autoritats espanyoles i marroquines competents.

En aquests casos, el benefici de la coproducció bipartida només es fa efectiu al país del qual és originari el coproductor minoritari quan una pel·lícula nova de participació majoritària d'aquest país hagi estat admesa per les autoritats espanyoles i marroquines competents al benefici de la coproducció en els termes d'aquest Acord.

Les pel·lícules que es beneficiïn de les disposicions d'aquest article han de ser alternativament majoritària espanyola i majoritària marroquina.

En el conjunt d'aquestes pel·lícules, les aportacions financeres efectuades per una part i per l'altra han d'estar globalment equilibrades.

Si, en el transcurs de dos anys determinats, s'assoleix el nombre de pel·lícules que responguin a les condicions més amunt ressenyades, una comissió mixta s'ha de reunir a l'efecte d'examinar si l'equilibri financer ha estat realitzat i determinar si altres obres cinematogràfiques es poden admetre al benefici de la coproducció.

Article XVII

La importació, distribució i exhibició de les pel·lícules marroquines a Espanya i de les espanyoles al Marroc no se sotmeten a cap restricció, llevat de les que estableix la legislació i la reglamentació en vigor a cada un dels dos països.

Així mateix, les parts contractants refermen la seva voluntat d'afavorir i portar a terme per tots els mitjans la difusió a cada país de les pel·lícules de l'altre país.

Article XVIII

Les autoritats competents dels dos països han d'examinar en cas de necessitat les condicions d'aplicació d'aquest Acord a fi de resoldre les dificultats que sorgeixin de la posada en pràctica de les seves disposicions. Així mateix, han d'estudiar les modificacions necessàries per tal de desenvolupar la cooperació cinematogràfica en l'interès comú dels dos països.

S'han de reunir en el marc d'una comissió mixta que té lloc, en principi, una vegada cada dos anys, alternativament, a cada país. Això no obstant, es pot convocar en sessió extraordinària a petició d'una de les dues autoritats competents, especialment en cas de modificacions legislatives importants o de la reglamentació aplicable a la indústria cinematogràfica o en cas que l'Acord trobi dificultats d'una particular gravetat en l'aplicació.

En concret, han d'examinar si l'equilibri en nombre i en percentatge de les coproduccions s'ha respectat.

Article XIX

Els compromisos subscrits pel Regne d'Espanya en aquest Acord respecten les competències de la Unió Europea i les disposicions emanades de les seves institucions.

Article XX

Aquest Acord entra en vigor quan les parts contractants es comuniquin respectivament el compliment dels tràmits interns per signar els tractats internacionals.

Aquest Acord té vigència durant un període de quatre anys i es renova per reconducció tàcita per períodes successius d'igual durada, llevat que hi hagi manifestació en contra de qualsevol de les parts, notificada per via diplomàtica a l'altra part almenys tres mesos abans de la data de la renovació.

Qualsevol de les parts pot denunciar aquest Acord mitjançant notificació a l'altra part per escrit i per via diplomàtica de la seva intenció de denunciar-lo. La denúncia té efectes transcorreguts tres mesos a partir de la data de la notificació.

La terminació anticipada d'aquest Acord no afecta la conclusió de les coproduccions que durant la seva vigència hagin estat aprovades.

En fe d'això, els signants, autoritzats degudament amb aquesta finalitat pels seus governs, signen aquest Acord a Rabat el 27 d'abril de 1998, en dos exemplars originals, en espanyol i àrab; els dos textos són igualment autèntics.

ANNEX

Regles de procediment

La sol·licitud per a l'aprovació de projectes de coproducció en els termes d'aquest Acord s'ha de fer simultàniament davant de les dues parts, almenys seixanta (60) dies abans de l'inici del rodatge. El país del qual sigui nacional el coproductor minoritari ha de comunicar la seva proposta a l'altre dins del termini de vint (20) dies, comptats a partir de la recepció d'aquella.

Com a complement de les sol·licituds, per beneficiar-se dels termes d'aquest Acord, s'hi ha d'adjuntar el següent:

I. Guió final.
II. Prova documental que acrediti que s'han adquirit legalment els drets d'autor de la coproducció que s'ha de realitzar.

III. Còpia del contracte de coproducció.

El contracte ha de contenir els requisits següents:

1. Títol de la coproducció.
2. Identificació dels productors contractants.
3. Nom i cognom de l'autor del guió o de l'adaptador, si ha estat extret d'una font literària.
4. Nom i cognom del director (es permet una clàusula de substitució per prevenir-ne el reemplaçament, si és necessari).

5. Pressupost, que reflecteixi necessàriament el percentatge de participació de cada productor, que s'ha de correspondre amb la valoració financera de les seves aportacions tecnicoartístiques.

6. Pla financer.
7. Clàusula que estableixi el repartiment d'ingressos, mercats o una combinació d'aquests.

8. Clàusula que detalli les participacions respectives dels coproductors en despeses excessives o menors, les participacions dels quals, en principi, han de ser proporcionals a les seves contribucions respectives.

9. Clàusula que descrigui les mesures que s'han de prendre si:

A) Després d'una consideració completa del cas, les autoritats competents de qualsevol dels països rebutja la concessió dels beneficis sol·licitats.

B) Qualsevol de les parts incompleix els seus compromisos.

10. El període d'inici del rodatge.

11. Clàusula que prevegi el repartiment de la propietat dels drets d'autor sobre una base proporcional a les contribucions respectives dels coproductors.

IV. Contracte de distribució, una vegada signat aquest.

V. Llista del personal creatiu i tècnic que indiqui les seves nacionalitats i categoria de la seva feina; en el cas dels artistes, la nacionalitat i els papers que interprenen, indicant-hi la categoria i la durada dels papers.

VI. Programació de la producció, amb indicació expressa de la durada aproximada del rodatge, llocs on es durà a terme i pla de treball.

VII. Pressupost detallat que identifiqui les despeses fetes per cada país.

VIII. Sinopsi.

Les autoritats competents dels dos països poden sol·licitar altres documents o la informació addicional que considerin necessària.

En principi, abans del començament del rodatge de la pel·lícula s'ha de sotmetre a les autoritats competents el guió definitiu (incloent-hi els diàlegs).

Es poden fer esmenes al contracte original quan siguin necessàries i, inclusivament, el reemplaçament d'un coproductor, però aquestes s'han de sotmetre a

l'aprovació de les autoritats competents dels dos països abans que conclougui la producció. Només es permet el reemplaçament d'un coproductor en casos excepcionals i a satisfacció de les autoritats competents dels dos països.

Les autoritats competents s'han de mantenir informades entre si sobre les seves decisions.

Aquest Acord va entrar en vigor el 2 d'octubre de 2001, data de l'última notificació encreuada entre les parts en què es va comunicar el compliment dels tràmits interns respectius, segons estableix l'article 20.

Es fa públic per a coneixement general.

Madrid, 26 d'octubre de 2001.—El secretari general tècnic, Julio Núñez Montesinos.

CAP DE L'ESTAT

21090 *LLEI ORGÀNICA 4/2001, de 12 de novembre, reguladora del dret de petició.* («BOE» 272, de 13-11-2001.)

JUAN CARLOS I

REY DE ESPAÑA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei orgànica. Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei orgànica següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

El dret de petició està reconegut, com a dret fonamental, en l'article 29 de la Constitució espanyola. Aquest precepte remet a la llei la regulació de la manera com s'ha d'exercir i els efectes que produeix el seu exercici.

Fins ara ha estat una norma preconstitucional, la Llei de 22 de desembre de 1960, la que en regulava el règim jurídic, encara que convenientment adaptat pels pronunciaments del Tribunal Constitucional.

Sembla arribat el moment de procedir a actualitzar el desplegament normatiu del dret fonamental de petició des d'una perspectiva constitucional.

Probablement el seu caràcter residual respecte a altres instruments de relació entre els ciutadans i els poders públics, unit al fet que la Llei de 1960 conté una regulació eminentment tècnica de caràcter administratiu i, per tant, neutral, han estat raons suficients per mantenir una norma preconstitucional en matèria de drets fonamentals.

Ara bé, no s'ha de pensar que el de petició és un dret menor. Sens dubte, històricament no ho ha estat. I en el moment actual entronca de manera adequada amb les tendències majoritàries que proclamen una participació més gran dels ciutadans, i dels grups en els quals s'integren, a la cosa pública, una implicació més gran en les estructures institucionals sobre les quals s'asenta el nostre Estat social i democràtic de dret.

En abordar de nova planta el desplegament legal d'un precepte constitucional en què es reconeix un dret fonamental és ineludible atendre la construcció doctrinal que ha establert el Tribunal Constitucional, com a interès suprem de la nostra Carta Magna. En conseqüència, aquesta Llei s'ajusta als pronunciaments de l'Alt Tribunal continguts en diverses sentències i actuacions, amb una atenció especial a la sentència de 14 de juliol de 1993.